

med mulighed for grænseoverskridende transaktioner ikke skal have mulighed for efter for-godtbefindende at opnå vilkårlige skattefordele, som andre skatteydere ikke kan opnå.

Så jeg vil da gerne for Det Radikale Venstres vedkommende sige, at vi ville nu have foretrukket, at skatteministeren havde slettet de sidste seks ord og sagt: Der bør overhovedet ikke være muligheder for, at skatteydere med mulighed for grænseoverskridende transaktioner efter for-godtbefindende skal kunne opnå vilkårlige skatteforbedringer. Så vi synes, det er udmærket, at man her tilstræber at opretholde eller får tilstræbt en symmetri og neutralitet, sådan at man får et modtræk mod de muligheder, som internationaliseringen giver.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Den positive stemning, jeg har haft over for de tidligere skattelovforslag, vi har behandlet her i dag, gør sig ikke gældende over for det lovforslag, vi har foran os nu her.

Da sidste folketingssamling sluttede, altså i sommeren 1995, var regeringen – statsministeren, erhvervsministeren og andre – i mange avisinterviews osv. inde på, at der var behov for, at der blev en lovpause i Danmark, sådan at virksomhederne havde en mulighed for at konsolidere sig og vænne sig til det regelsæt, der er gældende.

Jeg opfattede det på daværende tidspunkt som et løfte fra regeringen om, at nu ville man ikke komme med flere komplicerede love, som har så stor en indflydelse på erhvervslivet, som tilfældet jo ofte er med skattelovgivning og anden erhvervslovgivning.

Det her lovforslag er et eksempel på, at det løfte lever man i hvert fald ikke op til – under ingen omstændigheder.

Hr. Jensby har været inde på formuleringen af § 9. Alene den kræver jo en advokat- og revisorregning i størrelsesordenen 100.000–200.000 kr. eller sådan noget. Det skal virksomheden vel af med, for at et revisions- og et advokatfirma kan gennemgå den pågældende virksomhed og rådgive om, hvordan man skal forholde sig til § 9. Det er en udgift, virksomheden bliver pålagt. Man kan selvfølgelig sige, at det skaber beskæftigelse i revisionsbranchen og hos advokaterne, men det er jo ikke det, der er formålet med dansk skattelovgivning.

Vi kigger nu på selve forslaget og må konstatere, at selve den tankegang, der gør sig gældende i lovforslaget, er Fremskridtspartiet inderligt imod.

Fru Elisabeth Arnold var inde på, at der i fremsættelsestalen var en lidt pudsig formulering, nemlig den, at regeringen er af den opfattelse, at skatteydere med mulighed for grænseoverskridende transaktioner ikke skal have mulighed for efter for-godtbefindende at opnå vilkårlige skattefordele, som andre skatteydere ikke kan opnå.

Det citat er jo hele Socialdemokratiets ideologiske grundlag. Hvis ikke alle kan få det lige godt, så skal alle have det lige skidt. Det er det, der står her. Det er det, der gør sig gældende. Det er også den måde, man opfører sig på i uddannelsessektoren: Når vi ikke kan gøre alle lige kloge, så gør vi alle lige dumme. Det er den måde, man opfører sig på inden for miljøområdet, alle steder. Og det er jo tankevækkende, at skatteministeren vælger netop i det her lovforslag så præcist at skære hele Socialdemokratiets ideologiske fundament ud. Det står der.

Se, i Fremskridtspartiet har vi den modsatte opfattelse. Vi har faktisk den opfattelse, at vi skal gøre det lige godt for alle. Og når man i Skatteministeriet bliver skræmt, fordi der står en lille notits på sidste side i Erhvervsbladet, eller hvor man har det fra, om, at der er en virksomhed, som har flyttet nogle penge rundt, så de ikke er kommet til beskatning, så burde det, der skete, være, at man så kom til Folketinget og sagde: Vi skal have ophævet noget af den danske skattelovgivning. Vi skal have lempet det for virksomhederne, så de ikke bliver fristet til at gå til udlandet og lave transaktioner inden for deres koncerner, hvis de er multinationale osv. Men det gør man ikke. Hver gang så er det den tankegang, at så svinger man den store hammer og sørger for at stramme skattelovgivningen op. Det vil vi ikke være med til.

En anden formulering heri, nemlig den, at det foreslåes, at danske selskaber ikke ved samskatning skal kunne opnå fradrag for udgifter, der modsvares af indtægter, som kun udlandet kan beskatte, tror jeg ikke er EU-medholdelig. Derfor vil jeg gerne bede skatteministeren om at fortælle os, hvorvidt det har været undersøgt, om den bestemmelse holder i forhold til gældende EU-ret. Det tror vi ikke på. Men det kan selvfølgelig være, at ministeren har papirerne i orden.